

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÖZEL SAYI

YAZ GİBİ
KONUŞKAN
DEĞİL
SONBAHAR. HEP
DERİNDEN, HEP
SESSİZ.

MESELA
KAFASINA GÖRE
TAKILAMAZ
YAPRAKLAR. YAZIN
ÇOPUNU KAPATMAK
İÇİN YENİ Bİ KAPI
ARALAMAK İÇİN
DÜŞER.

SARI
UÇAR,
YEŞİL
KONAR
DAĞLARA
...

DAĞLAR
AZ YEŞİL AZ
SİTE, İSTE
BUNLAR HEP
KENTLEŞME.

ORMANLAR
TALAN
ÜLKEDİ
EKONOMİ
YALAN

SONBAHAR
HÜZNÜ GEÇER
GİDER, İŞÇİLER
ÖLÜR GİDER,
UNUTULUR!

ÇÜNKÜ
UNUTTURUR
SONBAHAR

KIŞ
YAKLAŞIR!

VE
UYANDIRIR
SONBA-
HAR!

İYİDİR
SON
BAHAR

2014
SONBAHARI

GÜZ YAPRAKLARI

Hüzün
Hümr

4. Behiç Pek
5. Bir Eylül Mevzusu / Bahadır Boysal
8. Melek Admin / Atilla Atalay
10. Bu Sonbaharda... / İpek Özsüslü
11. Gizem Adamı / Güneri İçoğlu
13. Serin / Nuri Çetin
19. Ölüm, Ayrılık, Aşk... / Can Barslan
20. Sağ suda sert düşer / Utku Can Akyol
22. Sarı Sayfalara düşen kurumuş yapraklar / Güneri İçoğlu
24. Felat'tan Masallar / Felat Delibalta
25. Eylül iyi Eylül / Zehra Ömeroğlu
26. Hazır mıyız sonbahara? / Behiç Pek
28. Sonbahar Kafası / İpek Özsüslü
29. Gevşek Tuşlar, Gevşek Hayatlar / Kemal Aratan
34. Yaz Sonu / Feyhan Güver
36. Yol / Tuncay Akgün
37. Gönül adamı / Güneri İçoğlu
38. İhtiyatsız Adam / Kemal Aratan
39. Zaman Kayması / Erhan Candan
42. Bezgin Bekir / Tuncay Akgün
43. Saçma İşler / Emre Öksüz
46. Doyurur Sonbahar / Güneri İçoğlu
48. Bazen futbol olur aşk / Alper Çelik
49. Kivi Adam / Felat Delibalta
52. Eylül'de Veda / Behiç Pek

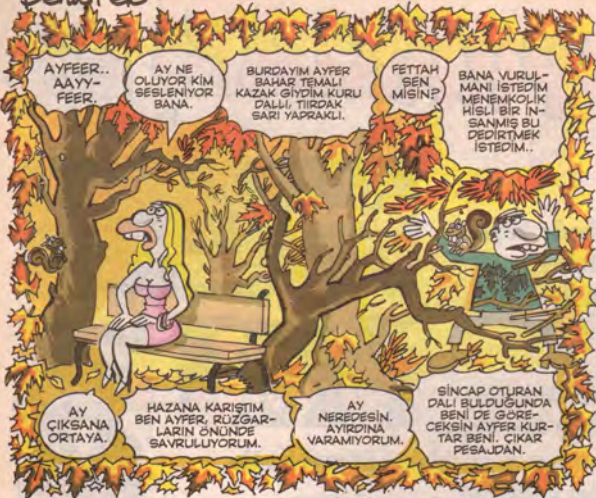
EM

ÖZEL

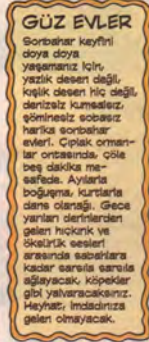
2014-09
Eylül - Ekim

- İmtiyaz Sahibi:
Tuncay Akgün
- Yayıncı: LM Basın
Yayın Ltd.Şti.
- Mizah Yönetmeni:
Tuncay Akgün
- Editör:
Aslan Özdemir
- Yazışın Müdürü:
Zafer Akın
Serkan Köllük
- Grafik:
Murat Yöcekan
- Renklendirme:
Fikret Özdemir
Onur Karagöz
- Kalligraf: Fatih Kaan
Murat Yöcekan
- Müessesesi: Ali Yavuz
- Satış Müdürü:
Şener Küçükkaptan
- Muhasebe Müdürü:
Gülsum Unlu
- Tel: (0212) 292 95
65 (4 Hat)
- Faks: 245 38 06
- Adres: İstiklal Cad.
İmam Adnan Sok. No:14
Beşiktaş/İst.
- Başlık: LeMan
Matbaası Adres: Alümin-
yumculuk Sanayi Sitesi
C-5 Blok No: 7-8
Hadişköy/İST.
- Tel: 0212 858 00 93
(95-96)
- Genel Dağıtım:
D.P.P. A.Ş.

OKULLAR AÇILDI!

Bir Eylül Mevzusu

HİKAYE: ERHAN CANDAN
YAZ: BAHADIR
ÇİZ: BOYSAL

ULAN
MUKADDE-
RAT... NEREYE
GÖTÜRÜYÖN
BENİ BİR
BİLSEM...

HAPİSTEN ÇIKTIM ÇIKALI,
BÜTÜN YAZ BOŞA GEÇTİ. SEZON
AÇILDI TIK YOK ARKADAŞ!
NEYMİS LAN BU
CENABETLİK...

AH ULAN GÖHSEYLA... SENİN
HER ŞEYE SEBEP. BENİ YURDUM
AMMA BEN DE BİTTİM. İNLEYEN ŞU
EYLÜL... FİSİLDAYAN ŞU AKŞAM
DESİN GAYRI NERDEN GELİP
NEREYE GİDİYÖM...

EL-TİSİGİLLER
NEREYE
GİTMEŞP

ÇIKINCA DA BYLE BİR
ALLAHSIZLAR PİYARINA
DÜŞMÜŞÜN Kİ... HİSİM
AKRABADAN BİLE HAYIR
YOK! VAY DÜNYA.
YALAN DUN...

PP
BU SES...

MERABA.
TANIDIN MI
SESİMİP...

PP
Bİ DAKKA
AYFER..
KIMSİNİZP

NE İSTİYOSU-
NUZP TANI-
MIYORUM
SİZİ!

GERÇİ
PEK DE
REKLAMLARDA
GÖZÜKTÜĞÜ GİBİ
DEĞİLSİN AMA
YİNE İDARE
EDERSİN...

Ertesi sabah

KAVALTIN HAZIR. BEN ÇIKIYORUM. SERVİS GELMEK ÜZERE.

TAMAM. AKŞAMA GEÇ KALMA..

PAZAR- TESİLERİ HİÇ SEVMİYOM..

KATLA- NİYÖZ EL MECCBUR.

KIZLAR, ŞU SIRA İNTERNET REKLAMLARINA HİZ VERİLDİ. ARAYAN ÇOK OLACAKTIR. MESAJ SARKILIR.

ALO!! EEEA... BEN ŞEY İÇİN RAHATSIZ ETMİŞTİM DE.. İNTERNETTE GÖRDÜYDÜM.. ARKADAŞ ARAYANLAR İÇİN. HEMEN ARAYIN DIYODUNUZ?

EYET TATLIM.. İSTE CAPCANLI KARŞINAYIM! ELERİNİN TÜM BENİM ÜZERİNDE GEZDİĞİNİ HİSSEYİYORUM.. SENİ ARZULUYORUM! SEVİŞ BENİMLE...

GÖRÜNTÜLÜ MUHABBET MÜMKÜN MÜ ACABA?

ONUN İÇİN DİĞER DEPARTMANDAKİ ARKADAŞLARA YÖNLENDİRİYORUZ. ÜCRET FARKI BÜYÜKSÜZ.

DİLİMİ TAM ORANDA DÜŞÜN.. HİSSEDEBİLİYOMUSUN SICAK-LIGİMİ..

Yongacıların Admin'in adı Melek'miş. Ben de adımı söyledim ona dosdoğru.

"Ne kadar güzel bi yer ama di mi?" dedi Melek.

"Çok" dedim.

Pek anlaştık biz Melek Admin'le... Kitaplar, şirirler fotoğraflar, filmler, türküleri paylaşık, gülsük. Karşılıklı kameraları açınca anladım, havasından mı, suyundan mı o köyün kızları hakaten güzel oluyormuş... Şaka bir yana neredesey ruh ikizimdi lan bu Melek admin. Kendisine bunu söyledimide,

"E, aynı köydeniz ya oğlum." dedi. "Kan ge-yi-yordur, genetik bilimi diye bişey var ha-yatta."

Aslında yeterince şey paylaşmıştık, söylesem olurdu yani. Ama ben yine de,

"Meleğim ben sizin köylü felan dilim ya, şehir bastıydı, bi çeşit manyaklığa kapıldım ööle." demek için yüz yüze görüşmeyi bekliyordum. Hatta sonrasında uyarına gelirse,

"Sizin köyden kız almayı çok isterim ama." diyecektim.

Kameradan görüyordum, meydanadaki düğünler acayip eğlenceli oluyordu, falandık filandı. Tarih bir kez daha göstermişti ki bu "yalnızlık aletleri" tuhaf şeylerdi. Olmadık gönül pencereleri açıyordu windows ortamında. Ve ben Melek admin'e aşıktan yamulmuşum işte... Kilometrelerce uzak-tan karşılıklı açk cümleleri kuruyor, görümedigimiz günlerde tuhaf bir iç sıkıntısıyla birbirimizi özlüyorduk. Görüştiğümüz kameraların hemen yanında "köyümüzün" penceresi de açık duruyordu. Köylülerin toplandığı hıdrellez, yağmur duası, bağbozumu şenliği gibi günlerde Melek bana kameraya takılanları tanıştırıyordu.

"Öndeki sarı yazmalar Kâtiplerin Hanife, yanındaki annesi, "Doma Ayşe" diyorlar. Şimdi atıştan atlayan çocuk Furkan, benim kuzenim oğlu o."

Sevmediği bir "Gurugafa

Osman" dayısı vardı sonra. Adamcağızın hiç haberi yokken dünyanın iki ucundan doğu ka-berdaki görüntüsünü farelerimizin okuyla dürtüp, kendisini sanal olarak dövdüyordu. Gurugafa Osman farkında değildi ama ikimiz tarafından okla tokatlanıyor adeta imleç manyağı ediliyordu.

Çok eğleniyordum, mutluymd yani ben. Melek de öyle olduğunu söylüyordu. O sinav ta-rihleriyle ilgili ince ayarlar yapıyor, ben ise Ka-nada Konsololu'nunun önünde dolanıp, vize vermek için istedikleri manyaka evrak kalabalığının listesine bakmak üzere cesaretimi toplamaya uğraşıyordum.

Ama işte bugün küstüştük kameralar karşısında.

Küslük geride, aşkın türlü alengirli hallerinden biridir. Genelde pek sevmekten küsersin zalım yare. Sonradan barışması pek zevkli olur. Bu in-ceden naz, kalbe resettir, batna ciladır. Kimiylem üstüne düştüp gönül alsın, ilişkiye bir sıklık yap-sın diye trip eylesin sevdiçeye.

Gelgelelim, bu tam da öyle bişey değildi. Araya mesafeler, kablo ve mercekler gurince yanlış anlaşılmalara çok oluyordu. Gaytan ve skype'ın olmadık sesler duyup birbirine kırılıbiliyordu.

Öyle oldu işte. Durup birbirimizden "ilk hare-ke" bekledik bir süre. Derken ben sinisi bir şik-ğün peşine düştüm. O köye giderek dere kenarındaki kameradan el sallayıp Melek, 'e bin türlü şirinlik yapıycaktım.

"Köyün sayfasına baksana" diye SMS atar-dım. Sonra elimde bir güzel şiir kameraya zıplar, gönlünü alırdım.

Zıplayıp yola çıktım ben de...

Güzeliinden bir İstanbul cama trafiğiyle dala-sarak başladım yola. Üç saat felan köprü trafiğinde boğuştu, İstanbul beni kolay bırakmadı. Otoban boyunca da, benzin istasyonlarında, otobüslerin meta yerlerinde, Dubai- Çin kırmısı efektlerle, beton güzelli iri bloklarla birleşim geldi. Çok sonra yeşillendi yollar. Otobüsün camları kartpos-tala kesti, gökyüzündeki şehir tor-tusu yerini Karadeniz'den yansıyan lacivert bir berraklığa bıraktı.

Otobüsün içinde bindiğim köy dolmuşu, hepten yeşil tünellerle daldı. Rengarenk bir kaleyesko-bun ortasına doğru kıvrıla kıvrıla ilerledik. Dolmuşatıklar, hiç de o şirinler köyüne gidiyormuş gibi görünmüyorlardı yalnız. Yüzle-rinde gızilden bir öfke dolanı-yordu. Kilometrelerce öte-den kendilerini sık sık gözetlediği-min farkında olabiliyor miydi acaba? Kimbilir, belki de Me-lek'le beraber hepsi birden bana küsmüşlerdi. Sorarlar diye çekiniyordum, hiç birisi bana "kimlerdensin" diye sormadı bile.

Köy minibusü meydana durduğunda herkes hızıyla dağıldı. Öylece kalakaldım Melekler'in Köyü'nde. Ka-meradan defalarca gözetle-diğim camii önündeki köy kahvesi kapalıydı. Mey-danda bir başıma durup ka-meranın yerini kestirmeye çalıştım. Evet, orada tele-fon direğinin üstündeydi. Dikkat çekmemeye ça-lışarak, görüş açısından usulca çıktım. Melek ba-kıyorsa beni daha bura-

daykenden görmesindi. Köy meydanadan öyle hop zıp şekelikle yapamayacağı mü-dünserk şovumu daha tenha olan dere kenarındaki kameraya sakla-mayı planlamıştım. Geri meydandan da alabildiğine ıssızdı niyese. Derenin oraya doğru yürüten ev-lerin arasında bir kedi dahi görmedim. Giderek artan bir tederirgillik pençesinde bir süre yürü-meye devam ettim...

Hepsi birden ordıydı. Bütün köy, dere kenarında... "Bunların hepsi niye burda, koşarak uzaklaşsam mı acaba lan?" diye düşünürken, palamaya benzer bir ses duyuldu. Kalabalık önce bir dağılır gibi oldu, sonra bağışmalar arasında telvar kümelendi. Büyük bir kavgaya vardı. Benim kameradan bakmalara dayamadığım, sakinliğine, güzelliğine delice imrendiğim o yerde resmen ki-yamet kopuyordu. Kameranın arkasında kalan düzlükte insan boyunda dev burular yığılmış, ka-labalığı karşı dizen inşaat makinaları ara gazlarla güçlü motorlarını hırlatıyor, Meleğin köylülükleri milyon yıllık dereleri için uzun namululu silahlar taşıyan özel güvenlik görevlileri itişiyorlardı.

Dondum da kaldım. Şaşkınlığım bir kaç dakika içinde tuhaf bir öfkeye dönuştü. Neydi lan bu? Nooluyorduk? Kinkong zımayta ta buralara kadar mı gelmişti? Sonra, niyese, özel güvenlikçilerin arkasına saklanmış ta kafalı adama "Çekin gidin lan burdan, dokunmayın köyün deresine su-yuna. Sathık- kıralkah bir ni olumsuz, alrken bize mi sordunuz? HES felan lazım değil, de haydi gidin bu köyden!" diye bağırđım...

Belki de bağırmasındır...

Belki, aklımdan geçirdim, sonra her zamanki gibi boş verdim. "Eve dönuşme facebookta pay-laşır, duruma dikkat çekirim" diye düşünmüş de olabilişir. Çünkü dedi ta kafalı adama da ya herhangi birisi, sesini kendim bile duymadım.

Ben orada donmuş duruyordum; yaşı teyzeler, amcalar, Doma Ayşe, Katiplerin Hanife, Furkan hepsi öfkylece bağışıyorlardı. Hiçbiri beni görmü-yordu bile.

Bir ara "bağırmadığım gibi buraya hiç gel-memiş de olabilişir" diye düşündüm. Zaten ne işim vardı ki elalemin köyünde?

Gelmışim ama...

Özel güvenlikçilerin bir üzerimize şantiye arabasını sürünce anladım. Geri geri kaçışırken elvan üzerinde imleçle defalarca dövdüğüm Me-lek'in Dayısı Gurugafa Osman'la kucak kucaca-yere düştük. Henüz yerdeyken inşaat adamların-dan biri tekme tokat herkese girişmeye başla-dı. Ben neyse de yaşı başlı Gurugafa Osman'a tek-me atmasına kıyamadım. Yerden doğrulduğum gibi yeni dere sahibinin adamına acııp bir kafa göm-düm.

Sonrası yok ama...

Jandarmaya o köyde ne maksatla bulund-u-gumu "mantıklı olarak" açıklayamadığımdan basit bir köy kavgasından öte "Köylüler mü-te-ahhid firmaya karşı kıskırtmak maksadıyla da-rıardan gelmiş, kimbilir hangi gizli emellerin kuklası bir provakadır" olarak suçlanmam nere-deyse benim bile aklıma yattı.

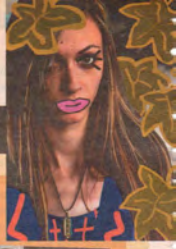
Şimdi... Şimdi, volta atarken avludaki kamera-dan Melek Admin'in beni görebildiğini hayal edi-yorum. Burda, kaybedilmiş gölgelerin yürekten söktüğü kederli ofllara sinsı, aksi sedarlardan başka bir şey duyulmuyor. En çok da uzaktaki gündüz seslerini özlüyorum.

Rüyamda iyi kalabalıklık görüyorum. Arala-rında öylesine yürüyormuşum.

Beton ağustos sıcağını fena emiyor. Birilerine kiraya verdiler herhalde, kaç zamandır yağmur da yağmıyor.

Bu Sonbaharda...

TRENDSETTER
PIRIL PARLA KEREBOĞLU

1- Giyinin...

Yağmurlar başlıyor. Yağmur çizimleri pek moda, pek rengarenk pek civil. Peki bu çizimlerin atası olan laylon çizimlerin hırdavatlarında 25-30 liraya satıldığını, milletin bunları giyerek bağda çalıştığını, Koko Şanel ahırlarda, tarlalarda salınıp boka bastığını biliyor musunuz? Koko Şanel tarafından önlü kesilen, ailenin asıl yeteneklisi, moda ikonası olduğu halde ortamlarda adından pek de söz edilmeyen ve Türkiye'ye yerleşip Osmanbey de triko atölyesi açan bir esnaf sohbetinde ne demiş biliyor alan teyzesinin kızı çaylı oraletli bir esnaf sohbetinde ne demiş biliyor musunuz? "Zarafet fark edilmek değil, boka bile basan ayağına buluşturmaktır, boka basacan ayağına buluşturmaya" demiş. Yani demek istiyor ki amaç ıslanmaksa, kerizliğin alemi yok, al 30 liraya giyin diyor.

2- Kuşanın...

Dev boyutta, kaşe kumaştan fularlar çok moda, üstelik insanı mürekkep yalamış yutmuş, iki üniversite bitirmiş gösteriyor. Hele ki boynunuz haddinden kısayla hatta boynusunuz, kafanız da minyonsa, bu fuların içinde, yolunu şaşım diye kuşu yuvasına bırakılmış birdir. Yumurtasına benziyorsunuz.

3- Boyatın...

Emniyetten aldığımız son verilere göre kaşını kapakalın ve yeryüzüne 60 derecelik açıyla boyatmayanı dövüyorlar. Kaş boyatacak param yok dayak yiyeceğim diyorsanız üzülmeyin. Her elektrikli de bulabileceğiniz siyah renkli kablo banlarını kaşınıza yapıştırarak aynı etkiyi sağlayabilirsiniz.

4- Sürün sürüşdürün...

Sonbaharla beraber yeni parfümler vitrindeki yerlerini aldılar. Yazın hafif kokular kullandık. Havaların soğumasıyla beraber ağır parfümlere geçebilir çerçi eşiği gibi kokmaya başlayabiliriz. Kadim dostum 'Take in Açar bana bir davette, neren den öpülmek istiyorsan parfümü orana şik dedi. Aklinizde bulunsun.

SONBAHARDA CİNSEL YAŞAM

CİNSEL YAŞAM UZMANI
DOÇENT DOKTOR TARIK YARKIN YALARCA

Mehmet Ali & Akşamsefası

ÇORAPTAKİ MUCİZE

İnsan her mevsim üreyen bir varlıktır. Yaz, kış, tipi kar boran, fırtına, pastırma sıcaklığı dinlemez çiftleşir. Cinsel soğukluk durumunda kişide cinsellikle ilgili düşünce ve faaliyetler azalır ya da tamamen kaybolur. Bu durum sürekli olabilir ya da aralıklarla ortaya çıkabilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Gizem Adamı

Süneri içoğlu

SONBAHAR GÜZELLEMEŞİ

Feyhan Güver

Balki de Eylül'de doğduğum için pekçok kişinin aksine sonbaharı severim...

Yazın yapış yapış sıcaklığının, yerini, tül perdeleri uçşturarı serin esintilere bırakmasını...

Artık evi kapamayı, yağmurlu havalın keyfini çıkarmayı...

Tatil bittiği için evin artık sadece bana kalmasını...

Yalnız yaptığıım uzun sabah kahvaltılarını...

Ev buluşmalarını, sıcak poğaçaları, mutfak muhabbetlerini, kahvaltıları, falı...

Yazın ara verilen akraba partilerinin tekrar başlmasını...

Pencereme dalları sarkan acem borusunun yaprakları sararken, oya ağacının pembe açmasını...

Havalar soğuduğu için sevdicelerimize daha sık sanılmayı...

Hafta sonları kayla kaçamak yapıp annemin sobasında çay demlemeyi, kışedeki koltukla ayaklarını sobaya uzatıp kitap okumayı...

Ve daha böyle sonbahara dair inik cinik bissürü şeyi çok seviyorum...
YAĞSIN SONBAHAR!

BEN KÜÇÜKKEN DAYIM BENİ KAFAMIZDAN TUTUP HAYATA KALDIRIRDI...

ÇOK ZEKİYİMİZ ZAYIF ÇOCUĞU KAFASINDAN TUTUP KALDIRIRMAK. YERENİM OLUŞKA BEN DE ANLADIM...

BEN ABLAĞIN OĞLUYU BUNDEN TUTUP HAYATA ÇEVİRİYORDUM.

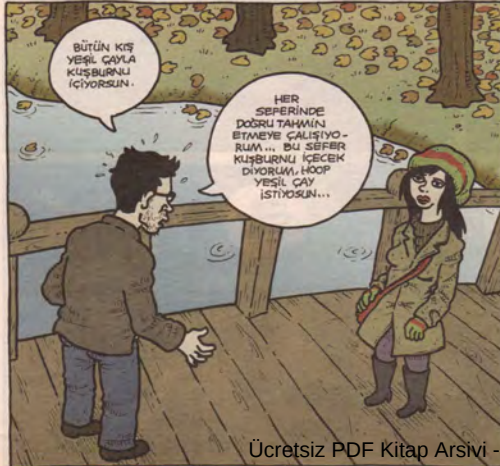
BİZİM KÜTÜPHANEDE GÖRÜŞÜMÜZ ANA'YA PUZU'NUN BABA'SI YANINA DURLUYODU... GÖRÜŞÜMÜZ ANA, PUZU BABA YAZIYODU. ÇEVİRİNDİ. BEN ONLARI BULUŞTURDUM...

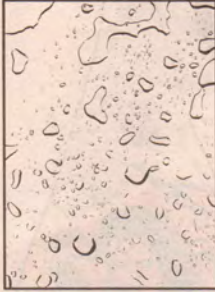

SIĞ SUDA SERT DÜŞLER

SARI SAYFALARA DÜŞEN KURUMUŞ YAPRAKLAR

"Ne güzeldir İstanbul'un sonbaharı... İnsanın içine bambaşka bir sevinç gelir. Çay bahçelerinde aşıklardan başka kimse kalmaz. Garsonlar yalakalı yapmaz. Aile bölümü, sap bölümü ikilemi ortadan kalkar. Sandalyeler ters çevrilmiş ya da bir yere toplanmıştır. Yazlık müesseseler, sahil restoranları kâr hursundan arınmışlardır. İstedğin yere oturur, istediğin siparişi verirsin. Küçük çay, büyük çay ne istersen itirazsız getirirler. En güzel müşteri sensindir artık. Çisleyen yağmurlarda, sahillerde, mendircilerde rüzgarda uçan pardesüleriyle islanarak gezinen gizem adamlarının ve gönül adamlarının en sevdiği mevsimdir bu. Kuyulardaki ağaçların yaprakları sadece yollara düşmez. Denizin üstünü de sararmış yapraklar kaplar. Sanırsın ki, her birine basarak yürüyüp gidersin... Kuru yapraklar denizde ağır ağır islanır ve yokluk serüvenleri biraz daha gecikir... Boğaz kıyısındaki eski mahallelerdeki bahçelerde hurma ağaçlarının yaprakları dökülürken üzerindeki meyveleri kırmaya başlar. Bir müddet sonra yapraksız dallarda sadece kırmızı hurmalar kalır. Bu günlerde sokak aralarında ya da bilmediğin eski semtlerde dolaşmanın, saatlerce yürümenin keyfine doyum olmaz. Bacalar hafiften tütmeye başlar. Herşey yerli yerine oturur. Renkler, sesler, kokular, duygular belirgin hale gelir. Diğer zamanlarda duymadığın, görmediğin şeyleri görürsün, hissedersin. Pazardaki zerrebatın cinsi de değişir. Yeni çıkan sebzelerin kokusu

insanı zevkten deliye döndürür. Mis gibi pırasa, kereviz kokusu yayılır tüm pazara... Karnıbaharın şekline ve görünüşüne bir kez daha saygı duyarsın. Küçük Çengelköy Hıyar'ı satılmaya başlar. Şahane turşusu olur bu hıyarın...

Ohh çok huzurluyum, hava kapalı, çat da akıyor, ortalık leğen, kova dolu ama neşemi hiçbir şey bozamaz. Çünkü ahşap, şirin evimdeyim ve güzel bir sonbahar günündeyiz..."

İşte böyle, uzun yıllar sevgili Boğaz kıyısında Çengelköy ve Beylerbeyi semtlerinde Gönül Adamı ile beraber cumbastı tevaзуyla yana eğilmiş sevimli ahşap evlerde yaşadım... Hayatımın çileli, zor fakat anladım dolu yıllarını bu sonbaharlarda geçirdim. Lodosun tokatlayarak ısıttığı sahillerde naftalin kokusunun güvenine emanet paltomla uzun kederli yürüyüşlerimde vapur düdüklüleriyle derleşip martılarla birlikte emekle telaşına düştüm. Her şeyimi sarı yapraklara yazıp, çizip kaydettiğim için sanki geçmişim yokmuş gibi geliyor bana. Sanki her anına geri gelebildiğin ve girebildiğin her an yaşıyan zaman çekmeceleri gibi... Hiçbir şey aidiyetim yok, hiçbir şey de bana ait değil... Yapraklar yere de düşer, havaya da savrulur, bakiyesi aşk olana her dem birdir...

Galapagos Adaları martılarının yaşamlarını izleyen bir belgeselci edasıyla uzun bir süre Boğaz'daki mahallelerde kargaları izlemiştim. Meğer karga ne de zarif uçuyormuş. Tepede esen yumuşak ama çılgin bir rüzgarla birlikte dönerek, sonra yine düzelerek, aniden dalarak, beklenmedik anda tekrar yükselerek, tekrar bir ters, bir düz dönerek... Bir karganın kendini bu şekilde boşluğa bıraktığını ve bu denli akıllı olduğunu rüzgarlı bir sonbahar günü öğrendim. Gidip gagalanyla ceviz ağacından ceviz koparıyorlar, daha sonra elektrik direğine veya yüksekçe bir yere çıkıp ağızlarındaki cevizleri yere atıyorlar. Hızla yere düşen ceviz kırılınca da inip yiyorlar. Bazen de yükselten bıraktıkları ceviz, arabaların üstüne düşüyor ve alarmlar ötmeye başlıyor ve kargalar neye uğradığını şaşırıyor. Gak gaagak sesleriyle viyyuuu viyyuuu viiiyyu sesleri birbirine karışarak tuhaf bir armoni oluşturuyor. Ceviz neyse de asıl ilgimi çeken, aynı kargalar, sahildeki midye tavacılar midye ayıklayan hızla pike yaparak dalyor ve kocaman bir midye kapıp kaçıyorlar. Daha sonra aynı şekilde ağızlarındaki koca midyeyi yükselten caminin önündeki taşlık meydana bırakıyorlar. Sert zemine düşen midye çat diye kırılıyor ve inip yiyorlar. Fakat hep aynı yere atıyorlar. Demek ki yüz-

biliyorlar. Bu kargaların yemediği hiçbir şey yok. Ne bulurlarsa yiyorlar. Bu şekilde midye, kokoreç, ceviz, pilav yiyen karga modeli, küçükken okuduğumuz Lafonten'in kargalarına göre biraz değişik. Şehir kargası olmak zor tabii...

Neler yaşadım o düşen yaprakların kiremit oluklarını tıkayıp sürekli çatısı akan ahşap evimde... Çatıdaki yaprakları temizledikten sonra oturur yukarıdan Boğaz'ın hızla değişen bu eski, güzel semtini ve diğer çatıları seyre dalar o haftanın Gönül Adamı'nda ne cizeceğimi düşünürdüm. Oturduğum ahşap ev epeyce işlek olan bir caddenin üstündeydi. Ara sıra otobüsler ve geçen ağır vasıtalar cumbayı şöyle bir sıyrıp silkelerele, yan taraftaki cumbada kahvesini için ev sahibim Hidayet Hanım'ın tansiyonunu çatıya çıkarırlardı. Bir akşam benim mutfaka bayandan az kullanılmış araba girdi, çarptı ve mutfak içeri göçtü. Hızını alamayıp yan komşunun pencere doğramalarını parçalayarak oturma odasına girdi. Trafik kaza raporunda zabıt tutulurken bizim cumbalı, yola doğru yan yatmış evlerimiz arabaların üstüne gidiyor diye sekizde yedi kusurlu bulunacak diye nasıl da endişelenmiştik...

Bir gün çamaşır makinesi montajı iş servisi aramıştım. Adresi gayet güzel yazdırdım. Fakat evin kapı numarası silik olduğu için telefonla baya, gelecek olan elemana söyleyin ve adres kolay bulunsun diye bir takım yardımcı bilgiler verdim. Tutmuş bütün söylediklerimi bilgisayara geçirmiş. Servis elemanı geldiğinde bilgisayar çıktısı formun adres hanesine bir baktım: "Yorgancının yanının yanı, cumbalı ahşap beyaz ev, ikinci zili çalınacak" yazıyordu. O gülüm-

sememin izi hala durur dudaklarında... O yorgancının olduğu ahşap bina yine bir sonbahar gecesi yandı, kül oldu. Az kalsın bizim evde yanıyordu. Birkaç gün sonra o yorgancıyı görmüşüm dükkânının külleri önünde; "Geçmiş olsun, yeni dükkân var mı? Naapıyorsun şimdi?" diye sormuştum. "Resmi olarak çalışmıyorum, isteyen olursa evlere dikiyorum" demişti. Resmi olarak ne demekti? Acaba vergi levhası yandığı için mi böyle diyordu. Yoksa yorgancılığı bir çeşit memurluk olarak mı görüyordun? Ah İstanbulum ahhh...

Kapıya her Cumartesi kad damacınalarla kaynak suyu getiren aksak bir sucu vardı. Daha doğrusu su kamyonunun ve sucuların patronuydu. O da mavi bir önlük giyip kapı kapı su dağıtıyordu ve böylece elemanların kontrol ediyordu. İyi de kazandığını söylüyordu. Ne zaman bana su vermeye gelse kısa bir muhabbet dönerdi cumba altında. Bir gün bana; "Abi helal olsun, işin iş, kafan rahat. Tek başına yiyip içip yatıyorsun. Bak biz sırtımızda su taşıyoruz..." dedi. Ben de "Ne alakası var, harıl harıl çalışıyorum, yazıyorum, durmadan

çiziyorum. Düşünmekten beynim iflas etti. Üstelik sen sucuların patronusun, benden kat kat zenginisin..." dedim. "Halim vaktim yerinde ama su gün olmuş bitil yapmamışım. Gönüllüce denize girmemişim. Bende para var ama sen daha kral yapıyorsun..." diye iç çekti. "Yahu bırak işi, güneye bir yerlere git, Onbeş gün yat güneşin altında" deyince "Abi ne diyosun, işi iki gün bıraksam bunlar kamyonu devirirler, işi batırırlar. Geçen sene bir haftalığına Kuşadası'na gittim, döndüğümde bir baktım kamyonu çarpmışlar, şişeleri kırmışlar. Hiçbir kapıya su verememişler. Zararı zor düzeltim..." dedi ki, getirdiği damacana benim evdeki cam şişeme dolma süresi kadar olan bu çeşit kısa dialoglar plastik damacınalar, pet şişeler ortalgı sarına kadar sürüp gitmişti. Yine bir Cumartesi geldiğinde suyu doldururken dedi ki, "Abi sen tam benim kafa dengisin ama sende zamparalık yok..." Zamparalık yoksa nasıl kafa dengi olayım. Kafa dengi olmanın yegane ölçüsü zamparalıktır zaten. Ben de gülererek "Eee yok naapalım, hem harbi zampara zamparalığını söylemez." diye kestirip attım. Belli ki, merakla bir şeyler öğrenmek

istiyordu. Pencerenin dışından birden gözü mutfaktaki, viski şişesine takıldı, "Ooo viski de içiyoruz!" dedi. "Yabancı misafirler için, gelen giden oluyor" dedim. "Misafirleri de yaşıyoruz ha, helal olsun abicim, helal sana" diye karşılık verdi. Yanlış anlamayın o zamanlar mahalle vardı ama mahalle baskısı yoktu henüz. Benim kendi halinde, münzevi ve sakil hayatıma özenen bu sucu patron kimbilir ne kadar sıkılmıştı. Parası vardı ve biraz harcamak istiyordu fakat yapamıyordu. Doğrusu şimdilerde ben de çok özeniyorum o sakil, münzevi hayatıma...

O vakitler bir sebeple ahşap yapılarda kullanılan bağdadi duvarların nasıl yapıldığını öğrenmem gerekiyordu. Çeşitli mimar ve marangozlara sordusam da yeterli bir bilgi alamadım. Daha doğrusu yerinde görürsem daha iyi öğreneceğimi düşündün Çengelköy'deki yıkılmak üzere olan bir yalıya gittim. Yalı oldukça harap bir durumdaydı ve son günlerini yaşıyordu. Kurnaz müteahhitlerden başka ziyaretçisi kalmamıştı ölüm döşeğinde. Gırdayan basamaklardan dikkatle yavaş yavaş çıktım, içeriye gir-

dım. O muazzam kirişler, tavan döşemeleri, elle yapılmış pencere doğramaları ve nihayet bağdadi duvarlar... Her parça ama her parça eski olmasının ağır bedelini öder gibiydi. Bağdadi duvarların ince çataların üstündeki sıvalar, vahşi kurtlar tarafından parçalanmış bir koyun iskeleti gibi görünüyordu. İşte böyle dalmış bakarken bağdadi duvarların üstünde ayrıklıla ilgili irili ufaklı onlarca geliş güzel yazılmış söz gördüm... Kısa bir süre sonra aramızdan ayrılacak olan bir ahşap yapının duvarında ayrılık derdini eğri büğrü harflerle istiyakla dile getirmişlerdi... Ayrılan soluğu yalıda almış, duvarlarla hemhal olmuştu...

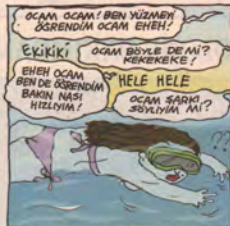
İşte düyüör sanı yapraklar zaman çekmecelerine ağır ağır, görüyorum, okuyorum... Karşıdaki metruk evi çepre çevre esrarlı perdesiyle saran sarmaşıkların yaprakları da rüzgara teslim olmuş, yavaş yavaş dökülüyor. Kapısı, pencereleri, camı çerçevesi olmayan sonbaharın efsunladığı bu ev, kırık dökük kara ahşap kaplamalarıyla bütün kış boyunca harap haliyle çıplak görünecek...

GÜNERİ İÇÖĞÜ

RELAT DELİ BALTA

HAZIR MIYIIIZ? SONBAHARA HAZIR MIYIIIZ!

Behiç Pek

SAĞANAK YAĞIŞLAR HAYATI ALTÜST ETTİ

Susuz geçen hayli uzun yaz günlerinden sonra, yer yer çekirdeksiz üzüm damlalı, yer yer ceviz ve karpuz iril-iğinde dolu şeklinde gelen yoğun yağışlar halkı canından bezdirdi. Cad-deler sokaklar göle döndü, insanlar işine okuluna gidemez oldu. Aşırı dolu-luğa ulaşan barajlar yüzünden bazı belediyeler, kişi başına günde en az dört leğen su içmeyi mecburi hale getirdiler. İçmeyenin ağzına itfaiye hortumunu dayayarak basınçlı su verme uygulama-sı başlatıldı. Deniz kıyısından uzak tepelerde dağlarda lüfer ve palamut akını yaşandı, tarifeli vapore ve deniz otobüsü seferleri konuldu. İnsanlar sak-sılarda bahçelerde deniz hıyarı, deniz patıcanı yetiştirmeye, evlerinde deniz aslanı beslemeye başladılar. Temsili bir deniz aslanı görüyorsunuz...

GÖÇMEN KUŞLAR GERİDE KALANLARLA VEDALAŞIR

Sonbaharla birlikte sıcak ülkelere tatile gitmeye hazırlanan tepeli paçalı rengarenk göçmen kuşlar, tatile çıkmayan akrabaları ile hehalleşir, hava yolu ile seyahat biraz daha tuzlu bir hale geldiği için kaz adımlarıylaayan olarak yola çıkarlar, türlü çeşitli mem-leketlerden dağlardan bayırlardan uygun adım geçerek sıcak ülkelere ulaşıp, şezlonglara ulaşırlar.

SONBAHARD

Ateş rengi sonbahar bizi sarı besteye alır, gökleri mis gibi sarı sarar. Sapsarı esen rüzgar, kleri önüne katlar, savurur, dı-ğuldayarak ses verir, kendini çıkarır. Güneşin ölgün ışıkla ağaçlarının arasında oynasın kahverengi ahşap bir gemiyle ses-siz uzaklaşın sevgilinin gözyaşları, altın sular da, kanayan yüreğimizin kıpkızıl damlalarına karışır.

PSİKOLOJİK BAKIMDAN

Yaz bitip sonbahar geldiğinde insanlar içe kapanır. Ruhsal olarak el ve parmak sayısı bakımından gözle görülür bir artış yaşanır. "Hava bulutlandı, güneş soldu, renkler cılızlaştı, noolacam ben?" kaygısı, kafamızı bir bone gibi sarar, bizi avuçlarına alır. Sonbaharda içe değil de care olarak "dışa kapanan" insanlar davardır. Bu uyanıklar o konser senin, bu sinema benim gezip tozarlar, AVM'lerin tozunu atınlılar.

A AŞK

ğında yer
fte kokusu
ru doremi-
er bozar,
nce bir melodi
e, turuncu top
ken, koyu

SONBAHAR NEDİR?

Yazla kış bir-
birine karış-
masın ve her iki
mevsim ılınarak
özellikliğini kay-
betmesin diye ar-
alarındaki
boşluğu yerleştir-
ilmiş üç parmak
kalınlığında
yalıtkan bir
mevsimdir. Son-
bahar geldiğinde soğumaya başlayan böğelerden kaçan binlerce
alelaceyip kuşun sürekli kanat çırpmaları neticesinde oluşan
türbüansla gelen tomar bulutlar semaya yerleşir, etkisi
azalan altın toplan ışınları bitkilere ulaşmadığı için yapraklar
suyunu çeker, yeşilini döktünür, ormanlar sarı-turuncu-kırmızı
cümbüşü gibi muhteşem bir geline bürünür. Hava serinler
hırkalar sürüler halinde dolaplardan çıkıp birer kılıf gibi vücut-
lerimizi kendilerine girdirirler. Hazan, gelirken yanında sevgilisi
hüzün'ü de getirir.

ZALİM KIŞ KAPIDA

Sonbahar, aynı zamanda kışın da habercisi. Kuzey Avrupa ve Sibirya'dan kalkıp Balkanlar'da buluşan birbirinden arsız bu iki kış, sonbaharın hemen ardından yirmişer bavulla Türkiye'ye gelmeye hazırlanıyor. Ülkeye, biri doğudan biri batıdan aynı anda girmeyi planlayan iki soğuk nevale baharın ortalarına kadar ülkemizde kalmayı düşünüyörler. Bu hınzırılar Balkanlar'da buluştuklarında o kazma dişleriyle Balkanlar'a has o muhteşem tatlılı ve geçmemişler, birer Trileçe yemişler...

DÖKÜLEN BİR SONBAHAR ŞİİRİ

Erkek: Geldik işte biz ormana, sararmış yaprak
'atikada var bir keçi, çatlamış toprak.
'is bakıyor popoma, boynuzlar tokmak.
'iydirirse istemem teptakla olmak.

Kız: ser hele ser şu örtüyü çok pötikare
üstüne koy peynir amma, gelmesin fare.
'üp kırmızı dolma sardım ben bilahare
sonbahar yaprağıyla hep salamure.

Erkek: Seviyom duramıyom, gel hele yaklaş
'udakların titiyorlmuş bak yamyaş.
'ulaniyor ağazım, koca bir faraş
'il ver bana, nefsim ile ediyom savaş.

Kız: Ay durele, şimdi olmaz, bu ne acele?
'ekçi gelir gören olur, susadın mı ecele?
'ut kendini, sevdiğinin adın helece
'aşkın derdinden beynin dönmüş reçele

Erkek: Yol teptim de niye geldim lan ben ormana?
'uracaksam kim ne derdi evde durmam?
'ekle bekle tam kafadan girdim buhrana
'allı balı şu üst daldan bakıyor bana.

Kız: Bağlılık olmuş sen de yemek daldan dut.
'rman ayı gibi, kopar hadi, löp löp yut.
'en gidiyom dut hastası, koca göt haydut
'a duty a ben, ye dut beni de unut.

Erkek: Seni de seviyom dut kadar belki,
'azgeçem sanki duttan . Ya da git hadi.

GÜZ GELİNCE OKULLAR AÇILIR

Mutfak robotu büyüklüğünde, çok sayı-
daki suursuz ve bücür insan, sonbahar
geldimiydi okul adı verilen küçük
kışlalarda zapturapt altına alınmaya
çalışılır. Hareketli bir kadife üzerinde
hızla ordan oraya koşan, çarpışan, bir-
leşip dağılan sayısız ve kontrolsüz iva
zereleri, damlaları gibi soluksuz bir
devinin içinde olan bu canlılar gün
boyunca, şartlandıkları zil sesiyile kah
okul merdivenlerinde, kah bahçede boza
misali köpürüp kabardıkları (veya
bölünerek çoğaldıktan) sonra sonzille
birlikte yüz milyon desibellik bir patla-
mayla sokağa taşıp dev metropollerini
istila ederlerken geçtikleri yerleri ıslak ve
parlak bir sümük tabakasıyla örterler. Bu
tabaka, yer kabuğunu sert kışın vereceği
zaiflerden korur.

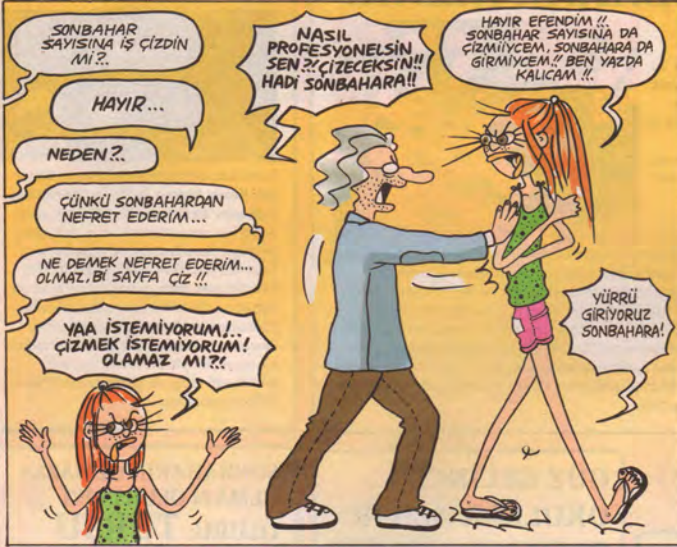
SONBAHARIN OLMAZSA OLMAZI OLURSA İYİ OLUR: TURŞU

Kışa hazırlanırken turşu kurmamak olur mu ya? Peki, ağzılara layık bir turşuyu nasıl yaparız? Semt pazarından alacağımız lahanaya, patlıcan, domates, pancar, hıyar, kelek gibi bir kısmı hafif hakaret içeren sebzeleri bir kova tuzlu suya güzelcene yatırdıktan sonra küvette sirke doldurup soyunuk olarak kendimizi de sirkeye yatırırız -ki o sebzelerle bir empati kurabilelim, turşuya kendimizden bir şeyler, bir u katabilelim. Küvetten çıkmadan bir kova turşuyu alıp "Hilmi'ye, Arif'e bir de Cemil'e meydan okuyorum." diyerek başımızdan aşağı boca ederiz. Kovadaki zerzevat, tuzlu suyuyla birlikte küvetteki "Bizlenmiş." "adamlanmış" sirkeyle karşış harmanlanır. Bu, turşuya hoş bir eşliklik katar. Arada bir başımızı küvetteki suya daldırıp gurbullubulu diye sesler çıkarırken gözlerimizin yanması pahasına patlıcanları kerevizleri yakından gözlemleriz. Renkleri sonbahar renklerine dönüştüğünde küvette tırtıstırtı vazyette afyetle yiyebiliriz.

"SONBAHAR KAFASI"

İpek Özsüslü

GEVSEK TUŞLAR, GEVSEK HAYATLAR

YAZIN
GİZİN &
KİMİN
KATINI

GİRİŞ: ... İştah, gence alak dolak oldu bulutlar. Zaten bu yörizeden yilin altı ayı eksik olmaz yağmur... Altı ayı yilin, bulutlar, üflier işlek, gri ve hızlı soluğunu bu ilçeyi. Evlerin damlarını kah tokatlar kah Fiskeler yağmur, kinemî tizerin ken. İarını aşagıya aktır, kaldırır kenarlarından pürsümüğ kirbaçlar gibi sürükler gönderir toprak da içeri ferahlar... Yağdı- mydı, ilçedeki hükümet konağı da islanir, onun karşısındaki arzuhalet dükkani da ... İştah, şimdi gence, bağladı başlayacak...

Yaz sonlarını çocukluğunda da severdim... Uzun sıcak yaz günleri artık kısaltmaya başlar, sıkıcı öğle uykularından kurtulmuş olurduk... Köyde yaz sonu demek eğlence demekti...

Köyün karşısındaki dik tepenin otları sararır...

Dövülen hermanlardan savrulan samanlar uçuşarak bu kurumuş otların üzerinde bir tabaka oluşturur, koscoca tepe doğal bir ot kayacağı pistine dönüşürdü.

Kayak malzememiz olan tahtalarımızı alıp tepenin en ucuna tırmanırız... Şanslı olanlarımızın kör kayakları vardı...

Kaydığımız tahtalar bildiğin tahtaydı... Atlarını otlarla ovarak kaygan hale getirmeye çalışırdık... Bazen de yağ sürerdik... Biraz da ön kısımlarını yuvarletirdik...

Sopra o dimdik tepeye tırmanır, tepeden aşağı şahanze bir yolculuk yapardık...

Bizim için bir denizde azgın dalgalarla sörf yapmak kadar adrenalin doluydu...

Yaz sonunun ikinci önemli olayıysa, ilçede yılda bir defa kurulan ve bizim için dünyanın sekizinci harikası olan panayırı...

Bütün bir yıl boyunca bu panayırlar, gösteriş, beşer, bir akıllık olur da gidemeyiz diye baktınız kopardılar... Parmak bebekleri, kolye, şekiller, pamuk şekerler, bilmem ne bilmem ne değerindeydi...

Envai çeşit eğlenceler, genç kızların etekleri uçuşmasını diye lastik tepki bindikleri kayak salıncıkları...

"Marbora" sigaralarına halka attırarak çingene-ler...

Atlıkerinciler, dönmedolaplar...

Zincirli salıncıklar, sirk çadırları, basit oyuncaklar, uyduruk yüzüklen kolyeler, fotoğrafçı gösterileri, incikler, boncuklar... Bir çocuk için masal diyarı... Eve döner dönmez zamanın hemen geçmesini ve tekrar panayır zamanının gelmesini dilerdik...

Panayır geçtik, günler hızla geçti...

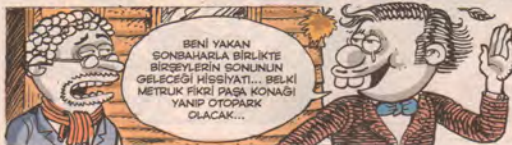
Büyüdük, çocuğa çocuğa karıştık... Panayırlar kalktı... Genç anne-babamız ninez-dede oldu...

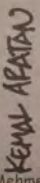

Zaman, dönmedolap gibi baş dandürücü bir hızla geçiyor... Daha geçenlerde olmuştur dediğimiz şeyin üstünden bakıyoruz ki on yıl geçmiş... Hayat bir panayır... Ne kadar güzel olursa olsun çabucak geçip gidiyor... Onu çekici yapan da bu değil mi... Bileceğini biliyor olmamız... (Lan sonbahar, yaptın gene yapacağını.....)

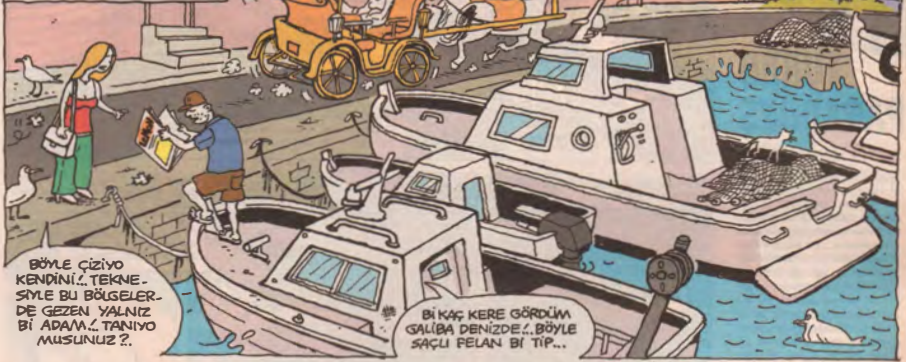

Adalı balıkçılar anılarını ilk olarak bu güzel kasbını kendime aşık ettiğimi...

Yeryüzündeki en yanlış kişilere sor- dugunu biliemiyo tabi bu soruyu...

TURBO PARADOKS

SELFİ MUHABET

Güzel Eylül ayında bir Cumartesi, hava pırıl pırıl. Herkes soluğu boğaz kıyılarında almış. Gürlüğü, trafik ve eksoz dumanları birbirine karışmış. Yürümek imkânı... Bu yüzden Ferah'ı sırtına vurdu kendini. Yokluşan ağır ağır tırmanıp ağaçlıkları bir yola izledim ve güzel bir tepeye ulaştım. Bir yol çıktı önüme. Çıkamaz bir yol olduğuna bilmeden girdim, yürümeye koyuldum. Karşıdan bir adam belirdi. Kendi kendine konuşarak ağır ağır geliyordu. Şu sözleri duydum yanımdan yavaşça geçip giderken: "Benelli tane mühendislik okudum da n'oldü. Sana dedim kazanamazsın diye, dedim sana.." Aman dedim ve yürümeye devam ettim. İlk üç dakika sonra gördüm ki çıkamaz bir yolmuş bu. Hemen geri dönersem kendiliğinden konuşan adama yetişirim ve kesin bana bir sekide takılır, aramızda geniş bir diyalog cereyan eder endişesiyle bir ağaç arkasına gizlenip onun uzaklaşmasını bekledim. Bakтім, hem yavaş yürüyor hem de birtakım çiçeklerin, çalılarının önünde durup sanki karışında biri varmış gibi konuşmasını sürdürüyordu. Uzun bir süre uzaklaşmasını bekledim. Gizlendiğim yerde beklerken de şunu düşündüm: "Şahî ben niye güzeliyorum ki bu ağaç arkasında?". Deidiği görünce değneğini saktırmış derler, demek ki ileri aşamalarda delili görünce kendi kendini saklıyor..."

ANLAM ÖNLEMİ

Abimin Caradeni'nin bir abahı başından geçen tuhaf bir hadiseyi anlattım. Daha doğrusu bu hadiseyi başından kendi kendisi geçirtmiş. Şöyle ki, bu abah bir gün hirsizdarın korunmak için evinin bütün pencerelerini demirlerle bir güzel kapattırmış. Daha sonra evin kapısına üç küçük çelik kapa takılmış. Apartman kapısı da bütünleyle elden geçirilmiş. Evin kapısının ely kalıması, Herşey güvenceye alındı. Bu yorucu günün ardından bir randevusuna yetişmek üzere son derece güvenli olan çelik kapı çekişmiş ve evden çıkmış. Dışarıda apartmanın önünde ayakbaksarı bağlanmış üzere elindeki içinde kimyevi evraklar, krey-

O haber hiç bi zaman ulaşmıştı bana...

Siginizde bile dil hiş bişey...

Bİ KÖRE DE ŞU BALIKCI KAHVE-SİNDEKİ KADİR SAVUN OLUN BEZİ, O KADAR DA AYILIP BAYILARAK İZLİYORSUNUZ...

Bİ ÇAY SMARLAYINIZ. HİKAYESİNİ Bİ DİNLEYİN... BİRİZ ARANIZA GEYİĞİNİ YAPINIZ. YAYIRI NASI OLISA Bİ ŞEKLİDE O KONSURAR, GELİR KULAGINA... AŞA AŞA GEZİP BİN ÇEŞİT DENİZLİCE ETKİLEŞİME GİRİYOM BEN...

HAYIRLI UĞURLU OLSUN

Bir Cumartesi gecesiydi, Çingirde'ye bulunduğumuz sokakta yaklaşık 40 dakika park yerini aradım. O sırada benim arıyordum. Öyle ki park yerini arayan arabaların teşkil ettiği arada bir trafik problemi ortaya çıktı bir ara.. Ard arda dizilmiş arabalar birinin kısmasını bekleyip hemen onun üzerine park ediyorlardı. Ben de bu şekilde dönüp döndürdüm, nihayet bir çıkma yerine girim ve tam park ederken çıkışımı aransa başka bir araba geldi "Çıkıyor musun?" dedi. "Hayır uzun bir müddettir bekliyorum, yeni buldum burayı, park ediyorum.." dedim. Küçük minibüsümün arabalı bu şahıs "Hayır olsun abi, hayırlı olsun" dedi ve başka bir yer aramaya koyuldu. Ciddi ciddi ama... Sanki yeni bir araba ve yeni bir borsada...

Hayır Türk filmi de mi izlemişsiniz ey balıkçı kardeşlerim.. Belli ki filminden bi karne veriyorsunuz.. Güzel bi kadın size kısmı. Felan olmayan baharın hikayelerinden tanıdık ve merak ettiki adımı soruyor.

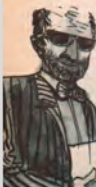
Olumuyo ama, Seneler, o gözünüm gereği denizlerde, adalar, da bombos, insan bulamadan...

başka bir şekilde ortaya çıkardı...

PI - RAK - MA - YIİN

Bir akşam vakti Üsküdar'da bir taksiye bindim.. Güzel muhabbeti olan Karadenizli taksici abimizle hoş bir muhabbetle ağır ağır illeylecek sıkışık trafikte.. Fakat abi arada çok sinirleniyordu, darımadık ve kapalı olan trafikte.. Bir ara arada önünü kesen bir araca kızp "Ya akşam olunca bu bizim bu millete pişeyler oluyo daa, araba sürmeyi unuttuylar. Akşam etliyle alacaksun bu bunların etli.. ded. Biraz sonra yine sohbetimin arasında bi kez yol kenarına olduk yere park edip trafikte kesen arabaları gösterip seni bir halde sinirlenecek "Ya ekiplede kabahat, basacasun bu bunlara cezaıyl. Ha ona yazmayı da bize yazay

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rntext.org>

Ve artık boş insanından çok sıkıldığımı farkettim. Şimdi bir nöbetinde da terkediyorum Sait Faik'in belkoclarını, Ömer Veli'nin adalarını...

Küserim bir cümlesiyse tanıştığım beni arayan kadınsa, haklı olarak öykülerde tanıştığım adamı soruyo bugün bana. "Hadi beni adalara götür, o gezdğin koylarda beni de dolastır" diyo...

Tekneci tanıya tanıya tekneciyle bile konuşmım etmişim. Diyeceğim orna hayal kırıklığı yaşanır, bığay bulamazız orda diye...

Sonra güzel vesili giderim adaların ortasına. Canlıklarından temizleniyö ruhumu.

Aynı konu üzerine yazılmış olan yüzlerce öykü, süzür sardırdılar, aşkım pay-rız, ormanlar, çamlar bir bir yeniden görünüyö onun gözlerinde...

çezayı, ne suç ettun, ne suç etmedun sormayı da, ula ben Kebze'deydim kepen hafta, Dortlev'te bana kesmişlergezi... Ha pu yoli kenarına park edeniye çeza yok midu?... dedi, daha sonra trafik yicse tiknıp ilerlemez hale gelince yoli kenarına park etmiş araçlara yicse sinirlendi ve birden bire, "Ula ha puraya araba pl-rak-ma-yin, arkadaş-şu pl-raak-maa-yin ula pl-lraak-maa-yin..." diye yoli boyu defalarca aymen böyle heceleye heceleye söyledi, her söyleyişinde ben de "Çok doğru söyleyosun abi haklısın." dedikçe, o daha da bir çokşukyla "pl-lrak-maa-yin" diyor...

YANLIŞ ADRES

Büyükçe bir kebabçıda geç bir vakitte yemek yiyorum... Dilimle çok ak konuşabilen bir turist aniden telaşla kebabçıya girdi, "İyi akşamlar, ben vejeteryanım, bana içim, yemek için var mı bığey?... " deyince birden "Puha puha haa haa haaa..." diye gülmeye niyetlen diydüdü kebabçıda... Mek-sik'da yanlış bara giren kovboy gibiydi sanki... Abicim hakketen mekanda her yer et, tavuk, döner dolu, şişlerle, adana-urfa kebablarıyla, çiğ köftelerle dolu, dopdoluydu ve acelesiledüğü belli bir halde "Ben vejeteryanım" dedikçe

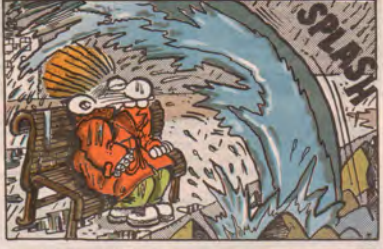
daki ahali... O yine de devam etti, "Ama ama ben yemek etsiz yemek ama benim saat yok oturma yemek için, ben ayakta yemek, cabuk gitmek..." Çat pat konuşu bu biçare vejeteryanın başında toplanan garsonlar aralarında yorum yapıyorlardı; bir "Olum acalem var diyo, hemen yiyip gidicem diyo, anamıyosun, sen niye otur diyosun adama?... Öteki, "Anadım oolum, belkim çorba içir adam, vaoe-teryanım diyo, çorbayı da ayakta mı içiş?... Bir diğeri ise, "Yok abi çorba içmez o, festüf gibi yemek istiyö ama etsiz bi bığide..." Bu arada vejeteryan turist etrafı daha dikkatli bakınca en sonunda anladı yanlış yerde olduğunu ve "Ben tamam iyi akşamlar, anladım, sorti, sorti..." diyerek akşamları kebabçıdan çıktı gitti...

Mehmet Ali Akın Serisi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fanley.org>

"Yaa, yaz bitmeyeydi eyiydi" mi diyosun? Hala bir tutam yaz, hala bir tutam deniz mi arıyosun? O zaman bi bayiilere bakmakta fayda var..

Saçma işler?

EMRE
ÖKSÜZ

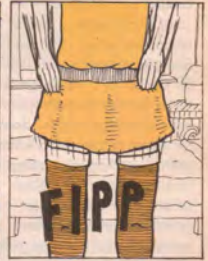

ZEKİNİN UĞRAŞTIĞI SAÇMA ŞEYLER

Ücretsiz PDF - Kitap Arsivi - <https://fantey.org>

Dayurur Sonbahar

Kızılderililer Eylül ayına "avin bereketli olduğu ay" derlerdi. Bir başka deyişle Kızılderili Yazı'dır Sonbahar...

Şu an bu Sonbahar Özel Sayısı'mı hazırlarken halen Gökçeada'dayım, namı-ı diğer bereket tanrısı İmbramos'un adası İmroz'dayım... Henüz dönmedim şehire... Bir yandan Sonbahar işlerini yazıp çizerken bir yandan da Eylül'ün bereketi imiş denizde dalıp ahtapot ve balık avlıyoruz hergün... Sonbahar Sayısı için sürekli dökülmüş yaprak çizerken balık, ahtapot ve doğal yaşam ustası **Katina'nın** sözleri Kuzey'den 7 şiddetinde rüzgar gibi yüzüme vuruyor, birden kendime geliyorum; "**Gözyaşı, yaprak, hüznün, isyan ettiriyor insanı! Bu mudur Sonbahar?... "**

Doğru ya; Balık, ahtapot, sepet örnek, ayıt, söğüt, üzüm, apurna, ceviz, mantar, kumara

(kocayemiş), zeytin, hazırlanacak envai çeşit kış erzaki... Evet ya son 10 senedir benim Sonbaharım eskisi gibi değil... Bu satırlar biter bitmez kalem kırılacak kancalar ele alınıp ahtapota d alınacak, akşam da Kokkina'dan parakete atılacak, ziyan edilmeyecek günler bunlar... Bizler Kızılderili Yazı'ında Sonbahar'ın bereketini bekliyoruz mevsimler boyunca... Adada kızılderili olmadığı için "**Roman yazı**" diyorum ben. Roman çocuklar bahçesinde yüksek ceviz ağacı olan evlerle ceviz hissesi karşılığı toplama pazarlıklarına giriştiler bile. Ne de hünerle tırmanıyorlar ulu ağaçlara... Komşumuz **Sepetçi Sümbül Yenge**, söğütlerini, ayıtlarını bitirmiş. Bu aylarda söğütün suyu gider soyulmaz olur. O halde Ekim sonunda artık yavaş yavaş yeni ayıtlarını toplayacak sepet örnek için. "**Sermaa**" diyor Sümbül Yenge bunlara. Ayıta, söğüde sermaye dendiğini duysa bir işadımı kahkahayla güler ancak nereden bilsin ki, dünyada IMF iflas eder, para biter, ayıt kalır. Bana elimden brakamadığını, müptelası olduğum sepet örmeyi öğreten ustam rahmetli **Paşa Yaşar**, ayıttın "**kredi kartı**" olduğunu söylledi. "**Kartta**

borç yaparsın ama ayıтта hep alacaklısın" derdi. Nur içinde yatsın Yaşar Abi gençliğinde hovardalık yaparken birgün kendini Söke'de kafası kıyak bir halde beş parasız bir yol kenarında bulmuş. Kendine geldiğinde bir bakmış yolun karşısında çubuk çubuk boy vermiş ayıtlar, hemen kesmiş, üç tane küfe (kofın) yapmış, satıp otobüs biletiini doğrultunca atlamış gelmiş asasına... Gerçi kendisi hemen kesilen ayıttan yapılan sepet kuruyunca çarpık olur derdi ama ustası bilher türlü sağlam örme tekniğini...

İşte bu mucizevi bitki Ekim sonu gibi başlanır toplanmaya ve desteler halinde konur ser-

maa bir köşeye. Ne kadar çok sermaa'n varsa o kadar sepetin vardır ve bizlerin sepetçilere Sonbahar'ın hatırına vefa borcumuz bitmez. Çünkü bu sepetlerle toplanır tüm Sonbahar bereketi...

Eylül üzümle geçer hüznün değil... Eski süngerçi **Barba Sotiri** neşeyle bitmesini hiç istemediğimiz hikayelerini anlatarak üzümlerini topluyor. Hepsı kışkık şarabına dönüşecek, şişelerde bekleyip sabrın tadını alacak ve dudaklarla vuslat edecek. Ah be Barba Sotiri, keşke diğer mizahçılarda seni tanısaydı, benim gibi kağıdı, kalemi sil baştan ellerine alırlardı... Barba Sotiri'ye özlediği

ender bulunan ve çıkarması zor olan midye çeşidi fuskaları ve kalognomileri çıkarıp her götürüşünde istemesem de iki şişe sarabı koltuğumun altına sıkıştırır. Oysa ki o fuskaları, midyeleri Barba Sotiri'nin benzersiz komiklikteki hikayelerini, taklitlerini hayranlıkla dinlemek için yanına gitmeye bahane olsun diye çıkarıp götürürüm. Kaleköylü obur Leon, Deli Peksimet, sünger toprakken denizin altında maskesinin kenarından istirdiye (Gaydaropodora) yiyen Teppeköylü kekeme Grigor, der orfozlar, Oturdugu yerde çayı sehpa gibi göbeğine koyup duran şişman adamı ağı Sadık Usta, 1. Dünya savaşından kalma patlamamış def mayınlardan barut çıkaran korkusuz tuhaf adamlar, neleer neler... İşte bunları içerim yıllanmış şaraplar gibi yudum yudum... Zorla verdiği şarapları da içmeye kıyamam. Ne zaman bir şişe açsam anlatığı hikayeleri bu kez seyrediren kadehin kenarlarından aşağı süzülen damlalarda...

Eğer hep Yaz, İlkBahar olsa çıkmaz ne de aşklar ne bu hikayeler ne de o şaraplar. Zira Güneş şarapla hemhal değil, özünden çıktuktan sonra yolları ayrılıyor.... Şunu iyi bilelim ki, **"Güneş şarabın düşmanı, sirkenin dostudur. Güneş aynı suyu sirke yapar ama şarabı bozar.."**

Üzümler iki kere eziliyor, birinci defa ayakla **"patitirio"** denilen havuzda ezildikten sonra çıkan posa, bir el presine konup ikinci defa eziliyor... İşte bu ikinci defa ezildiğinden çıkan şeker oranı daha yüksek olan suya **"musto"** deniliyor ve bunun birazından hemen aşure benzeri, unlu, bademli, tarçınlı bir tatlı yapılıyor, bu lezzetli tatlının adına **"mustoalevria"** diyorlar... İlginç olanı yapılrken bu tatlının içine bir cins toprak veya kül katılıyor....

Bu ezilen üzüm suları, fermentasyon, daha doğrusu bunların deyimile şarap olmak üzere kaynamak için fiçılara koyuluyor ama fiçilerin üstteki delikleri kaynama sırasında

kapatılmıyor. Çünkü patlar fiçılar... Ancak fiçılardaki bu delikler **"thimari"** denilen yabani kekik kökleri ile kapatılıyor, böylece fiçi hava alıyor... Tabii daha sonra alkol oranını ayarlamak için fiçilerin içine su ya da cabanures denilen az şekerli üzümlerden çıkarılan ve içinde az derecede alkol oluşan üzüm suyu koyuluyor. Fakat dikkat edilmesi gereken önemli bir durum var; tüm bu şarabın oluşma işlemi sırasında fiçilerin ağız delikleri veya kapakları açikken şarap mahzenine tek bir **kuru soğan** koyarsan bütün şaraplar bozulur... Şarabın oluşması bitmiş ve fiçiler kapalıysa birşey olmaz fakat fiçilerin ağız açkışa bir **soğan** bütün şarapları mahfeder...

Şu apurna denen tuhaf kekremisi tadiyla, üzüme benzeyen ve dikenli dalları olan meyve de bahçe kenarlarındaki çitlerde böğürtlenlerle beraber tevaзуyla ortaya çıkar. Toplaması zordur ama güzel şerbeti yapılır, reçeli olur. Ne kadar da çok, topla topla bitmeder...

Bir müddet sonra zeytin de bütün haşmetiyle Sonbahar sahnesinde kara kara parlacak, toplanmaya başlanacak. Üzümler, zeytin, apurna, Kumara, hepsi de birbirine benzeyen ebattaki bu nimetlerin biri bitip biri başlıyor, avcılık ve toplayıcılıkla geçiren İlk Çağ insanı gibi özüne döndürüyor insanı. Neredeyse takasla geçinir hale geliyoruz bu aylarda. Tabii sizlere şaka gibi ya da sahte isimle açılmış feysbuk profili gibi geliyordu ama gerçekten böyle tüm bunlar...

Neyse arada bir yağın yağm...

yın sakın. Yetmişiki meslekte erbab olmuş Şeytan Necdet yağ fabrikasını açacak yavaştan ve toplanan zeytinler içinden hisse alınıp sıkılmak üzere Necdet'e taşınacak senelik yağımız için. Yağmurun hemen ardından mantarlar patlar, mantara gidersin. Bir bakarsın ki, Katina sepetlerden birini küçük yemeklik salyangozla doldurmuş pilav için... Haydii, pilav üstü salyangoz çek abime, Sonbahar menüsünden. Neyse diğer sepetler tıka basa dolar mantarla. Çimen mantarı, çam mantarı pefkites, hele el mantarları, böyle lezzetli bir mantar olmaz, bir de üstüne limon sıkılıyor et mantarının...

Topla topla, hergün toplanacak bir şey var. Sanki **Yüz mega markete** bedel bu **Güz market**. Eee yorulmuyor mu insan? Ne yalan söyleyeyim arada bir takat kesilir gibi oluyor. Bu topla işi benim için Yaz'dan karadut, yabani meyveler, thimari ve kekikle başlıyor, ardından incirle devam ediyor, yok yok aslında Nisan ve Mayıs'ta Kırk çeşit otla ve kuşkonmazla (sfarengin) başlıyor

bu süreç... Kışın sahillerden kuru odun ve tuhaf objelere toplanmayı söylemeyi unuttum. Yani bütün sene yerkürenin nimetleri toplansa da bu eylem mevsimlerin mevsimi Sonbahar'da ayyuka çıkıyor... Eğer bu mevsimde ekmek ağacı da olsaydı, Sonbahar için **"para harcamanın akla gelmediği mevsimdir"** derdim... Neyse dostlar bizim Katina yine parakete yemlerini ve yüzerek elle denize bırakılan kurşunsuz bırakma (petahtaria) otlarını harzılamı beni çağırıyor; **"Ade Pame, haydi gidelim!"** diye. Elinde **Yüz metrelik Yedi otla** olduğuna göre yüzerek bırakmam ve dönmek takribi **Bir Buçuk kilometre** demek... Sevgili göbeğin senden özür dileirim bu aylarda seni terkettiğim için. Umarım bu sene de Koca Sinarit Kraliçesi gibi, bizim Strato'nun dediği gibi senemiz uğurlu geçer. Rahmetli ustam Paşa Yaşar, Sümbül Yenge, Barba Sotiri, Sevgili Katina, sizler Sonbahar'ın baharlarınsınız. Öğrettikleriniz için bin Eyül'den teşekkürler.

OTOMATİK PATLILAN

****Kelebe evlenince "karınla 6 saat hiç durmadan koca alışveriş merkezinde tüm babetlere bakmaya söz veriyor musun" diye sorulmuş... Hastalıkta sağlığa iş değil, haledir yanı.**

****Sanırım sevgiline sürekli sorduğun "kâlin neden bu kadar hızlııyor" cümlesinin altında "beniyeğin hızı atın" düşüncesi yatıyor.**

****Saat 22:22 olduğunda sevgilin beni düşünüyordum; sevgilisi yoksa da onu o saatte düşüncecek sevgilisinin olmamasına üzünü düymüşüm adama arada sırada rastladım.**

****Eski sevgilimin yeni sevgili" nedir ağa? Böyle konuşan arkadaş, tamam olan sevgiliyar da senin neden bu sevgililik konfederasyonuna kendini dâhil edisin?**

****Nedense hayatın bir yerinde "bana kızım deme" diyen kızlarla muhatap olmak zorda kaldık. İnada ve biraz da kız kardeş sahibi olmanın bunu demesi sürdük, kızım denilen kızların çok ağır tepkiler vermesi, yine böyle bir zamanda "anandır" cevabı almak, ananın kutsallıkta ayıyuka çıkırtıya bir zamanları, anandır diyen kız "anam kız değil diye" saçma bağırarak şiddet göstermek, ergenliğe giriş, olaylar.**

****Düğünlerde oyun havasından birden slowarkıya geçen gençlik müzisyenler insanların yalnızıklıkla suratlarına vurduğundan nasılda habersizdirler. Pişti kâlsın yapaşın ve sevgilisin kâlsın yengeşin olan pişti kâlsın ve sen kıpır kıpır bekler mâlsın!dâki plastik sandalyeye geri döner tipli, davranışlarını yeniden sorgular, oynamaya kalkmadana önce yansıma kemirildiği dândik kremantıye boğulmuş paslını ucundan ucundan yemeye devam eder, oynayan dâpişesil şâhane maritallara göz atar, kaderine lanet ederisin.**

****İlk kez tutulan sevgili eli, tutana kadar bin efor çekilmiş, herhangi bir nedenden elin kırılmamış, eli yeniden hemen tutulmuş, yine bir çok emek ve zaman harcamak, sevgilik gariş şey düşünceleri, aşk, meşek, sevik.**

****Erkekler kızlardan daha fazla devam ediyor çocukluğa. Hani beraber büyüdüğü kızlar bir yendensomun arkı birerlik erkeğ etrafında kopuyor da kendilerini kişisel bakımlarına veriyorlar ufaftan büyüyorlary, sen de böyle beş altı sap arkadaşınla "erleğ dalmak", "maç yapmak" gibi enerj, adrenalin boğması şeylere veriyorsun kendini. İçle bence o zaman sonra çocuklukta tı almaya başlıyorsun neyalansıyeliyeim.**

****Sinema, tiyatro salonunda yândık kız ile değirttiğin tarzı tarafın dem getirme kuralı diye bir şey var. Garif, kimsenin değitmediği birseyama içgüdüseli gibi; herkesin bildiği bir gili kuralı gibi bir şey.**

****Mango içinde mal gibi geçen erkeklerin bir olarık; yârvayorum sana Mango, o duyuluy yaşamaktan bıktım ben. O kadar alaksız ki kızsal yakınlıma gezerken mağazanın içinde. Bir âtârlı olsun ne bileyim bir erkek domu olsun bir şeyler kôı oraya şâfı nıyetine, onlara bakmaya oyalanayım. Bu arada böyle durumlar yüzünden straplez olsun poplin olsun aslında erkeği çok ilgilendirmeyen şeyleri düşünmek zorunda kamamız bence ciddi bir sorundur.**

****Neden sonra anladım ki, kız arkadaşları ile giden birine yândan geçen adamın gözlerinin içine tehditkâr bakması hiçbir gele ki değil ki arkadaşımı sahiplerimin bir göstergesi değil ârış.**

****Dağlayan kayalara vurması, milletlin kâlmısı, sevgiliye "ben ağla hâkimin korkma ben denizin çığırını bilirim" lı vermeye çâlmak, akabide anılsınlar kâlmak. Oylaylan kontroliden kâlmısı, sevgiliye rezil olma, sonradan düşününce neden böyle bir malik yapıtlığına anlam verememek, sevgiyanın ayrınıda gili olması, oylası ilğisi olamamı.**

****Çok yakın arkadaşın sevgili bulması insanın buran bir şey. İnsan doğasında kötü niyetli inan sanık.**

****Abi kızdan ayrıldım ya, oyleğ Ali & Akşamsefasi**

BAZEN FUTBOL OLUR AŞK, BAZEN DE HEPAŞKIR FUTBOL

ALPER ÇELİK

ONU İLK KEZ DÖRDÜNCÜ HAFTADAKİ ÇAYKUR RİZE MACINDA ATTIGİM GOL SONRASI GÖRDÜM!

SU GİYİYDİ...

HEYECANINI YENİLEM VE ONA AÇILAM BEKİNCİ HAFTADAKİ KAYSERİ RİZEYES MACINA KADAR SÜRDÜ. ATTIGİM GOLU ARMAĞAN ETTİM, KABUL ETTİ! DÜNYALAR BENİM!

BI GÜLLÜ YAZI SANIRIN RİZEM TAMAM ANTIYANNA ÇIYOR...

ON KİNCİ HAFTADAKİ MACIDA DÖRTÜM BİR SEY ÇIKTI GOL BEYİNİZİCUM AYTAĞNA RİZEM KIZI LUBEDEN YIKILDI!

HEM TAMAM GOL ATTIRDIM! HEY DE BEN GOL ATTIRDIM ONDAN SONRA HİÇ!

ATTIRAM AGA!

KIL

TABİ Kİ SEZİN SONU BENİ GÜLTÜZLÖR BAKINIZ NASIL DA!

KULUP!

CTONK!

AMA PARA KAZANMADIM! KİNCİ LİGİN GÜLLÜ KİPUSUNUN MELİSİNİ YOL SPORA SOZİSİMİ MAZUNUM!

İLK HAFTA GELİRDİ SİYONUM!

İYET GAYIN GEYRÖLER ORDU SPORUN KAMERUNLU YENİ TRANSFERİ KİNDİCİ ATTIGI GOL TİSİNDİR BİR GÜZLE ARMAĞAN EYERİ KIZ PA KABUL EYERİ. KIZ TAM BİR ÇİMCİME DOĞRUSU!

BAGLA İLAN BAS SAĞIYLA KÖMÜŞAN BİŞİM BENE MELİSİNİ GİSİ GİZİTİSİME TİSİ KAYIRIYA VALLA!

SONUĞU ÖZÜTÜ Dİ GEMERİ!

TERK EDİLDİM!

BÖKÜNDÜ!

AYDIN BAĞSIN!

AYDIN BAĞSIN!

AYDIN BAĞSIN!

-Oley?

****Hayatının ilkokulu dönemlerinde annesine papatyı topladı işi insanlarız lan bız. Şimdi neden bu kadar kötü olduk anlamak çok güçkerken?**

****Silerde, beyitlerde, hikayelerde İstanbul'dan kötü bir kadınınçısına bahsedilir ya da İstanbul'a küfürler edilir. Bu iş iyi, haklıya, şâre yâne ustaların yanına, aşkıye takan bohem; "ah İstanbul benim aşkıye yarım" "hafif meşrep sevgilim" gibisine yer verişir İstanbul'a. Nereden geliyor arkadaşım bu sümimiyet? Alt tarafı İstanbul'dan 2+1 ev kirâladın, biraz yavaş ol lan!**

****Minibüslerde kimlik kontrollerine maruz kaldığın anlardan birinde, kimliğini vermek istemeyen kız görüldü! Böyle kriminal sandık ama kız, "çokıkırkın o resimşaya" dedi sağalmayınca durum anlaşıldı, (anlaşılmadı)**

****Bekâr erkek evinde çokmuş bulmuş oz e ve içine bulunan erkeklerleçokyula şşâk geçmesi kadar büyük alay örümünün hiçbir potâksında görmedim! (bız kiz dönməsi)**

genellikle banyodan öne arkaya sağla sola bütün gücyle savuran kadının yanında hele mehedeyikalan erkek.

****Ömrümün trafikte geçmesinden hareketle söyleyebilirim ki neden bilmem kazaya karışmış bayana hatalı hataşı kızıyor. Sanki onların kaza yapmaya hakkı yokmuş gibi.**

****Ortakodulcular kızlardan korkardım sonra lisede yendim bu korkumu. Bir ara ortakodul birine yolum düştü yine korktum ortakodul kızlardan.**

****Çocukken çikma tekmi edildi kızı arkadaşın yollarımsa, uzakta durulmasa, arkadaşın uzaktan seni göstermesi, kızın emin olmayı yâknâşgeli bakması, mal gibi hissetmek, çokukluk!**

****Çocukken elimde çikma şili yüzünden anımm beni her dolunayda aya karşı karpış elime iettici ki geçsin diye. Şimdi dolunay" gösterip "romantik m" diye sonarlar değil diyor, beni don buluyorlar.**

****Sevgilime "osuruk" gibi şeyler üzerine yazmış çok süren konuşmalar yapmaya başlasaydım, oyleğ Ali & Akşamsefasi**

tir ki beynin açışın işi düşüncesin.

****Uzaktan gelen kızla göz göre gelmek, çok kâfayı göz göre gelmeden hemen sonra eğmesi, tam yanına kaldırıp bir daha bakması anlam verememek, bir daha yaşamak aynı şey, sonra bir daha, kızların elinde oyunca olmak, başı öne eğmek.**

****Bebeklikten Çocukluğa geçiş yılları, üst kata yeni evli ağzın bir çiftin taşınması, gece gündüz sevgi meşiresi, ev ahalsinin sanki her şeylerime gibi ulatıcın, "ha ben bi su içeyim" gibisinden yapmacak muhabbetlerle topluluktan kaçma çabası, ne olduysun bilememek. Üst komsuya apartman koridorunda karşılaşma, kurdudan ağlamak, anlam verilememek.**

****Yalnızlık zan diye birşey var, birgelipo zan yarıtına kadar yalnız kalıyorsun, kendinçikmaye çâlmışsın da içinden ve birni buluy yalnızlık tanımına uyuyor olınsız da, daha sonra zaman geçince yine yalnız kalırsın, ta ki birgelipo o zan yarıtına kadar.**

****Görüşürüz gibi, sevgiye kalın...**

otomatikalper@hotmail.com

ÇOK ERKİDEN, PEK UZAK BİR
ÜLKEDEN AĞIRI ŞİMARİK BİR
PRENSESİNİN, SABAHININ BİR
TANESİYMİŞ BUL PRENSESİN. HER
İSTİĞİNİN ALINMASINA, HER
HAYALİNİN GERÇEKLEŞMESİNE
ALDIĞINDI.

BUL ARADA ŞİMARİK OLMAYAN PRENSESİN GÖRMEYİN ZATEN,
Bİ TİK PRENSESİN OYNAŞI ŞİMARİK OĞLU, GİBİYDİ. O DA TAM
PRENSESİN DİLİMİ, SONRADAN OLUŞU. NEYSE PRENİŞ, BU
PRENSESİN GÜN SONKATA GEZERKEN OYUNCAĞIYLA OY-
NAYAN FAKİR Bİ KIZI OKKATINI ÇERİMSİ.

KIZIN ELİNDEN OYUNCAK
YERİLMİŞ AMA TIKI ÇOK
GÜZELMİŞ. PRENSESİN BEŞERİ
VERMESİNİ İSTİYORMIŞ.

FAKİR KIZ BİRAZ GÖMİNİŞTİ, EMİS
UYUMAMIŞ. PRENSESİN SABASININ
ALININ KIZILI OLUŞUNDAN
BAHSEDİP, İSTİĞİNİ BU SEFER KÜFÜR-
LÜ BELİRTMİŞ.

FAKİR KIZIN AĞIRI BİRAZ ALINDAN Bİ
İNİBİLMİŞ. KÜPÜLÜN KIZI OYUNCAK
DOKUNULMA DAYANAMAMIS VE BEŞER
FAKİR OĞLUNDAN OYUNCAK BİR TOKAT
SALLAMIS KIZILCA GEZERKEN.

İKİ GÜN BOYLUNCA NE
YAPACAKLARI DÜŞÜNÜP, CİNİSEL
İLERİKİ HAY-
YALLER KURMUŞ. ÜÇÜNCÜ
GÜNDEN İŞKİBİLİTİYLE KARAR-
KİNE VERMİŞ.

AH KİM BİLE BİLİRDİ Kİ PRENSESİN AŞIK OLUŞU KALIN O
GÜNDEN SONUNCA BİLE KESİLDİ. AMA AYNI
BOYLE OLUŞU ZİRA AŞIKIN CİNİSEL TERCİHİ KADIN-
LARDAN YANA DEĞİL, ERKEKLERDEN YANAYMIŞ.
PRENSESİN HAYATINDA KİNCİ KEZ REDDEDİLMİŞ.

PRENSESİN OLU
AMA BEN PRENSES
OLMAK İSTİYİRİM.

SONUÇ OLARAK, BU OYLARIN
KARARIN KULAKLARI KADAR GİTİMİŞ.
BENİN İSTİĞİNİN BİNDAN ÇIKIŞI
HALKLA İŞİM OLMAMIZ DİYEREK ÖLÜKİYİ
BİTİRMİŞ.

ÖYLEN PARAYLA DA KIZ YERİNDEN AÇIKI KENDİNE. ZİRA (KIZININ YÜZ ÇİZİMİ)
KÜÇÜKÜNE ANCA O KACIRI DİREKTİ. KIZIL KAZANCI İŞİ GİBİYDİ ÇİRE DÜŞÜ-
LİNDİREN BU KIZILIN DOLU MABALAMIZINDA BOMLU GELMİŞ.

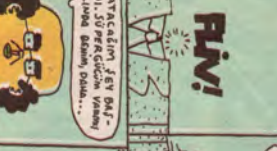
ÖYLEN PARAYLA DA KIZ YERİNDEN AÇIKI KENDİNE. ZİRA (KIZININ YÜZ ÇİZİMİ)
KÜÇÜKÜNE ANCA O KACIRI DİREKTİ. KIZIL KAZANCI İŞİ GİBİYDİ ÇİRE DÜŞÜ-
LİNDİREN BU KIZILIN DOLU MABALAMIZINDA BOMLU GELMİŞ.

BU SÜPERKAZANIN GENÇ-
LİĞİNİNE FAKİRİNİN YAKIN
DÜŞÜŞÜNE MİLİTARİZASYON
BİTİRİLMİŞ. KIZILININ 23
KAZANCIYLA HİLE ÜP-
KAZANCIYLA.

BU SÜPERKAZANIN GENÇ-
LİĞİNİNE FAKİRİNİN YAKIN
DÜŞÜŞÜNE MİLİTARİZASYON
BİTİRİLMİŞ. KIZILININ 23
KAZANCIYLA HİLE ÜP-
KAZANCIYLA.

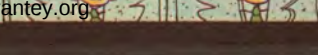
BU SÜPERKAZANIN GENÇ-
LİĞİNİNE FAKİRİNİN YAKIN
DÜŞÜŞÜNE MİLİTARİZASYON
BİTİRİLMİŞ. KIZILININ 23
KAZANCIYLA HİLE ÜP-
KAZANCIYLA.

BU SÜPERKAZANIN GENÇ-
LİĞİNİNE FAKİRİNİN YAKIN
DÜŞÜŞÜNE MİLİTARİZASYON
BİTİRİLMİŞ. KIZILININ 23
KAZANCIYLA HİLE ÜP-
KAZANCIYLA.

BU SÜPERKAZANIN GENÇ-
LİĞİNİNE FAKİRİNİN YAKIN
DÜŞÜŞÜNE MİLİTARİZASYON
BİTİRİLMİŞ. KIZILININ 23
KAZANCIYLA HİLE ÜP-
KAZANCIYLA.

BU SÜPERKAZANIN GENÇ-
LİĞİNİNE FAKİRİNİN YAKIN
DÜŞÜŞÜNE MİLİTARİZASYON
BİTİRİLMİŞ. KIZILININ 23
KAZANCIYLA HİLE ÜP-
KAZANCIYLA.

GÜNERİ
İÇOĞLU

İNSANLIK İÇİN KÜÇÜK,
BİZİM İÇİN BÜYÜK ADIM
ATTI... OYNAK KALDIRIM
TAŞINA BASIP İSLAN-
MAKTAN KURTULDUK!..

ULA
ULA!

VORÇ

GEÇEN REENKARNASYONUMDA
1947 YILINDA EKİM BU FATUR-
ASINI ÖDEMEMİŞTİM. DELİ GİBİ
AŞKIM DOKULEN YAPRAKLAR
ALTINDA, HİÇ KALIMA GELMEDİ
FATURA... SİMDİ SORULU-
MUYUM ACABA?...

SANS-
LİSİNİZKİ,
O DÖNEM BİLGİ-
SAYAR YOKTU.
KAYITLARA
GEÇEMİŞTİR...
İKAMETGAH
ADRESİNİZ
NEYDİ?...

AVUSTURYA...

O ZAMAN
O ULKEYE
SORULACAKSIN,
BİZİ NİYE UĞRAŞ-
TIRIYOSUN HEMERİM!...

YAV GEL
Bİ ÇAY İÇELİM
YEGENİM, HEÇ
GÖRÜNMÜ-
YON!

ODUNCU
KARDEŞLER

YAV
GEL
HELE!

YOK
MURTAZA DAYI,
İÇİMİYİN SAKI!

DENİZLER
TANRIŞI YÜCE
POSEYDON YARIN
HAVA NASIL OLUCAK?
FIRTINA FALAN YAPCIK
MİNEZİ? YAPINAK
KAHİNİ AŞAĞIDAN
SORUYOR...

İNTERNET SİTESİNE
KOYDUM YA LAN HAVA
DURULMUŞ... SONBAHARA
YAKIŞAN LOOSTUR. Bİ NIKTAR
İÇİRTMEDİNİZ GÖNÜL RAHA-
TIGIYLA... SORMAYIN BU KÜÇÜK
SEYLERİ YAVRUM BANA. BAKIN
RESMİ SİTEMEN YAHU!...

EEY ULU
POSEYDON DUY
BENİ! KURBAN
ATEĞİNİ KOKUSU
ULAGSIN BANA!...

O OLUMLU KAHİNE DE
BOYLE ZİRT PIRT AŞAĞIDAN
TUTSU YAKIP DUMANI VERMEĞİN
ORTALIGI. GİREN POSEYDON

Arşivinizde mutlaka bulunması gereken, Türkiye ve Dünya'dan bir çok değerli yazar - çizerin katılımıyla oluşan Özel Sayı; "Leman 1000. Sayı" .. istek üzerine yeniden bayilerde..

MEHMET ÇAĞÇAĞ • KEMAL ARATAN • CAN BARSLAN • KUTLUKHAN PERKER • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • MEMO TEMBELOKUR • ATILLA ATALAY • ERSİN KARABULUT • AHMET YILMAZ • GÜNERİ İÇOĞLU • BAHADIR BOYSAL • SUAT ÖZKAN • BEHİÇ PEK • CEM YILMAZ • KAAAN ERTEM • ERDİL YAŞAROĞLU • MET ÜST • BAHADIR BARUTER • SELÇUK ERDEM • LATİF DEMİRCİ • DOĞAN GÜNEŞ • NİHAT GENÇ • GALİP TEKİN • FEYHAN GÜVER • CEMİL CAHİT • NURİ KURTCEBE • BARIŞ UYGUR • BEHİÇ PEK • NURİ ÇETİN • SONER GÜNDAY • GÖKHAN DABAK • BETÜL • EZGİ AKSOY • LATUFF • DOĞAN PEHLEVAN • FELAT DELİBALTA • İPEK ÖZSÜSLÜ • SEFER SELVİ • ASLAN ÖZDEMİR • ERHAN CANDAN • ATILLA ATALAY • KEMAL KENAN • RAMİZE ERER • TUNCAL KURTİZ • MELDA ONUR ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

EYLÜLDE VEDA

Benifek

-Bir okula yazdırlar beni Amerika'ya.
-Beklerim. Okul biter.

-Byle mutluym ki beni anladigin için...
-Kim anladı... neyi anladı?
-Tut tut tut...

DELİKANLI TOPARLANDI...
EVİNİZE GİDEBİLİRSİNİZ.
YAVRIN TEKRAR GELİN
TETKİKLERİNİ YAPALIM...

Evde... YAVRIM HADI BATILCANINI YI...
BI DERİ Bİ KEMİK KALDIN... İŞİL GELİNCE
BEĞENİVEZ SENİ SONRA... Yİ HADI...

DOKTÖRÜN SÖYLEDİKLERİNİ DUYDUM ANNE... BÖYLE
UĞRAŞMA... DERMİNİ DERMANI YOK. BİLİYORUM...

hik hik
VUUUU!
HASSS
SİPLASS!
VUUUU!

AAHH!
ALLAHIM!
ALLAHIM!

NEREYE GİDİYOR BU UÇAK
ANNE? AMERİKA'DAKİ ÜNİVERSİ-
TELERDEN GEÇER Mİ KAPIN?

GEÇER ANİ HEP...
SİNDEN GEÇER.

ERTEŞİ SABAH...
AB-BOV!

YAVRIM DUUR...
VUUUU!
VUUUU!

KENDİNE GELİYOR...
İŞİL. NERDEYİM BEN? AMERİKA MI
BURASI? BİSKİLETTİ NEREYE BIRAKTIN?

NASILSIN DELİKANLI?
UZUN KAVAK GİCİM
GİCİM GİCİLAR... ANA
BENİM SÖZ YAHUDA
SANCIM VAR.

BURASI NERESİ ANNE?
BOLU MU BURASI?
PAŞA MI ÇIKTI?

EVLANE BURASI YAVRIM
YAT DİLEBİN ERKAR...

KOMŞULAR YETİŞİN!
TARKANIM KAÇIYIM...

BİR OKULA YAZDIRILAR BENİ... AMERİKA'YA...
BEK-
LERİM. OKUL
BİTER.

YAZ NİYE BİTTİ ANNE... NİYE?
NİYE GÜZ GELDİ.

ERTEŞİ GÜN...
DELİKANLININ RÖNTGENİNDE
AKIRCA GÖRÜLÜYOR. KALBİNİN
GUBUK SAPLANMIŞ YARASI BU...

MAALESEF ÖLÜMCÜL BİR VAKA... YARA SUREKLİ
KANCYOR... TIBBİN YAPABİLECEĞİ HİÇBİR ŞEY YOK.
BU YARALISIZ TUTULAN İLEH O VAKA...
BİR ÇAYIRA ŞALIN GİTSİN...

BANA YAŞAMAK
HARAM!...

DOĞRU TEŞHİS NEDİYESİNDE BİR ANDA
YAŞAMA SEVİNİ İLE DÖLEN TARKAN,
ÇOK SARDIĞI İŞİK HAMBURGER
SAĞESİNDE BİR AYDA 20 KİLO
ALDI...

HAM
HUM...
GERK!